

• Landsliðsspælarar ikki nóg væl fyrri:

Janus vil hava eina uppgerð

Janus Rasmussen, sum hevur givið avboð til landsliðið, heldur, at føroyskur fótbóltur eigur nóg meiri enn higartil at gera upp við seg sjálvan, hvørji málini eru fyrri framtíðina

Janus Rasmussen var ikki millum nívúni á spælarunum, sum Allan Simonsen fer at hava við til Slovakia sunnudagin.

Í miðverjin hevur sagt landsliðsvenjaranum, at hann er ikki tøkur til landsliðsfótbólt, men Janus Rasmussen vil ikki siga okkum, hví hann hevur tikið hesa avgerðina. Tá vit dyrgja eftir, um tað er tí, at hann er misnøgður við, at hann ikki hevur fingið møguleikan frá fyrsta briksli ella ikki er innskiftur í HM undankappingardystunum í ár, er hann tættur sum flaskan og vil ikki gera viðmerkingar.

Stagnation er afturgongd

Men Janus Rasmussen hevur somu avgjördu áskoðanir um gongdina í føroyskum fótbólti, sum hann áður hevur givið til kennar í ítróttarsosíalinum:

– Føroyskur fótbóltur frá

leiðsluni í FSF, umvegis felagsleiðslurnar og til spælararnar mugu gera upp við seg sjálvan, hvat tað er, sum vit vilja og taka avleiðingar av tí. Spurningurin er, um vit vilja hava eina amatørrelitu, ella um vit vilja vera á oyggjaleikastøði.

Men er tann avgerðin ikki langt síðani tikið?

– Jú, men tað nyttar ikki at taka avgerðir, um tú ikki tekur avleiðingar og fert fram sambært avgerðirnar. Í løtuni haldi eg, at føroyskur fótbóltur hvílir á laurbærkransinum. Tað er nógsemi við, at vit sleppa at vera uppi, og øll eru nøgd, tá vit tapa ikki ov nóg mótí tjóðum, sum eru størri enn vit. Eg haldi, at stagnation er tað sama sum afturgongd, og skal tað ikki ganga skeiva vegin, so má arbeiðast meiri miðvíst.

– Og hann útgæinar: – Tað er á øllum økjum, at menningararbeiði skal til.

FSF leiðslan hevur fingið tað at rigga betri enn tað ger so nógvar aðra staðni, men teir mugu ikki hvíla og halda, at nú stendur væl til. Í feløgnum síggja vit, at tað er, har leiðslurnar eru stóðugar og skilagóðar, at teir fáa frægastu venjararnar, og at úrslitini eru tey bestu. Leiðslurnar, sum vilja framburð, góðtaka bara sigrar, og teir megna at fáa venjararnar, sum megna at geva venjingini innihald, soleiðis at tað er hugaligt at koma til venjingar. Krøvini til spælararnar eru, at teir venja ofta, og at tað gevur úrslit er sjón fyrri søgn hjá okkum í Gøtu.

Minst fyra ferðir um vikuna

Tá tað ræður um krøvini til landsliðsspælarar, hevur Janus Rasmussen hesa avgjördu áskoðan:

– Skulu vit gera nakað sum helst í altjóða fótbólti, so er vegin fram, at landsliðsspælararnir venja minst fyra ferðir um vikuna. Tað eru spælarar, sum hava spælt millum tjúgu og trettivu ferðir á landsliðnum, sum ikki skilja hetta, og til tað kann eg bara siga, at ein hugburðsbroyting skal til, um vit skulu koma viðari.

– Allan Simonsen hevur givið landsliðnum nógva taktiska økinum, og í teknikki ella bóltfórleika eru tað nógvir, sum eru væl fyrri. Men hetta nyttar alt einki, um spælararnir ikki eru betri fyrri í styrki, úthaldi og skjótleika, og tað kann bara bótast um hetta í feløgnum, sigur nú fyrrverandi landsliðsspælarin, og ljóðar at vera heilt samdur við liðfelagan, Jens Martin Knudsen, sum eftir dystin móti Spania gav ilt

av sær, tí hann helt at venjingarstøðan hjá ov nógvum var ov vánalig.

– At tað í longdini er gullvert at venja nógva, eru vit í GÍ gott prógv um. Vit høvdu ikki vunnið steypakappingina í ár, um vit ikki vóru í so góðari venjing, og vit høvdu heldur ikki havt vunnið meistaraheitið fleiri ár á rað, um vit ikki vandu so nógva. HB venur nú fyra ferðir um vikuna. Teir kiksadu eitt sindur í ár, men lít á míni orð: komandi ár fara teir rættiliga at gera seg galdandi.

Janus Rasmussen er 31 ára gamal, hann hevur spælt tiggju landsdystir, og hann roknar ikki við at spæla nakran landsdyst afturat. Fyrstu ferð hann var á landsliðnum var 12. oktober 1994 í Skotlandi, tá hann varð skiftur inn, og hin síðsti var 24. februar í ár, tá

– Allan Simonsen hevur givið landsliðnum nógva taktiska økinum, og í teknikki ella bóltfórleika eru tað nógvir, sum eru væl fyrri. Men hetta nyttar alt einki, um spælararnir ikki eru betri fyrri í styrki, úthaldi og skjótleika, sigur Janus Rasmussen, sum hevur givið avboð til landsliðið

hann varð skiftur inn móti Estlandi niðri á Kypros. Allar hinar ferðirnar spældi Janus Rasmussen allar 90 minuttirnar: tvær ferðir móti Finnlandi, tvær ferðir móti Russlandi, tvær ferðir móti San Marino, eina ferð móti Islandi og eina ferð móti Skotlandi á heimavølli.

jh

ÍF vann økis-kappingina fyrri piltar. Spælt var á hálvum vølli, og í finaluni kappaðust teir við SÍ, HB og B68. Fyrra umfarið var í Fuglafirði, har IF vann allar sínar dystir. Seinna umfarið varð spælt í Sørvági, og tá vann IF tveir av trimum dystum. Samanlagt var tað nokk til at tryggja teimum 1. plássið. IF arnar hava í ár skotið 256 mál og av teimum hevur Høgni Madsen gjørt 117. Spælararnir eru aftan frá vinstri: Bogi Nón, venjari, Dánjal Pauli Joensen, Atli Petersen, Jóhan á Lakjuni og Jonhard Hansen. Framman frá vinstri: Hanus Hansen, Johan Hentze, Hanus Eliassen, Høgni Madsen og Aki Petersen.

ÍF vann eisini økis-kappingina í bólk 1, sum varð spælt í Gundadali 28. september. Í finaluumfarinum vann IF allar sínar dystir, sum vóru móti SÍF, EB og HBb. Spælararnir eru aftan frá vinstri: Eyðun Ryggshamar, venjari, Einar Petersen, Jóhan Eliassen, Frank Poulsen, Eyðun Laksafooss og Einar Larsen. Framman frá vinstri: Jákup á Lakjuni, Terji Nón, Fritleif í Lambanum, Oddur Mohr Jacobsen og Alex Bech.